

دویدن با پای شکسته

کیم جونگ اون ترامپ را دور می زند؟
پشت پرده سفر
رهبر کره شمالی به چین

سینا سبزیان

کیم جونگ اون، رهبر کره شمالی، در سفری غیرمنتظره، به چین رفت تا اسباب شگفتی تحلیلگران را ایجاد کند. از دید این کارشناسان، اقدام اون به منزله افزایش فشار بر دونالد ترامپ، رئیس جمهور آمریکا است تا مذاکرات آتی دست از پافشاری برای ادامه تحریم های کره شمالی بردارد.

خبرگزاری فرانسه در گزارشی با اشاره به بن بست مذاکراتی بین آمریکا و کره شمالی پس از نشست سال ۲۰۱۸ رهبران این دو کشور در سنگاپور، نوشت که این اقدام اون در واقع تلاشی برای گرفتن امتیازات بیشتر از آمریکا در مذاکرات آتی است که بین دو کشور برگزار می شود.

پس از مذاکرات دور قبل آمریکا و کره شمالی، ترامپ عنوان کرد که تحریم های کره شمالی باید تا زمان رفع مسائل هسته ای و تسلیم سلاح های تروریسم بماند؛ از طرفی کره شمالی نیز برای آمریکا پیش شرط گذاشت و عنوان کرد باید ابتدا تحریم ها برداشته شود. جرقه این تهدید از زمانی آغاز شد که رهبر کره شمالی در سخنرانی سال نو میلادی بیان کرد که اگر واشنگتن روند کنونی سیاسی خود را در مورد کره شمالی تغییر ندهد، کره شمالی ممکن است راهکار جدیدی را برای حفاظت از منافع و حاکمیت خود به کار گیرد.

هری کارزاینس، کارشناس مرکز منافع ملی در واشنگتن در این رابطه گفت: در واقع اون با این سفر قصد دارد به دولت ترامپ عنوان کند که اگر این کشور دست از تحریم های کره شمالی برندارد، پیونگ یانگ از چین برای تأمین منافع دیپلماتیک و اقتصادی بهره می برد.

وی افزود: واشنگتن باید نگران تقویت روابط بین چین و کره شمالی باشد، چرا که عمده تجارت کره شمالی از مسیر چین صورت می گیرد و اگر چین دست از همراهی آمریکا بردارد و به کره شمالی ببیند، نقشه ترامپ برای فشار بر کره شمالی بی اثر می شود.

البته او اشاره کرد که دیدار هم زمان مقامات آمریکایی و چینی در پکن در ارتباط با مناقشات تجاری بین دو کشور و همچنین دیدار با کره شمالی، امتیازی برای مقامات چین به شمار می رود، چرا که می تواند با به میان آوردن موضوع مذاکرات دیگر از طرفین امتیاز بگیرند.

از طرفی منافع چین در ثبت کره شمالی است، چرا که فروپاشی این کشور می تواند موج مهاجرت آوارگان را به سمت خاک این کشور در پی داشته باشد و همچنین فروپاشی کره شمالی می تواند منجر به یکپارچه شدن شبه جزیره کره و استقرار بیشتر نیروهای آمریکایی در این منطقه شود که این موضوع برای چین که همسایه شبه جزیره کره به شمار می رود، بسیار خطرناک است.

پیش از این عنوان می شد که رهبر کره شمالی در پایان سال ۲۰۱۸ با رهبر کره جنوبی در خاک همسایه جنوبی دیدار می کند؛ ولی برخلاف این صحبت ها این سفر انجام نشد و کیم جونگ اون به چین سفر کرد. از طرفی دیدار دوباره رهبر کره شمالی با ترامپ همچنان در حاله ای از ابهام قرار دارد؛ با اینکه یکبار این سفر لغو شد، اما ترامپ عنوان می کند که به زودی این سفر برگزار می شود و شایعاتی وجود دارد که این دیدار در هانوی صورت می گیرد.

کارشناسان بر این باورند که کره شمالی عملاً قصد تسلیم تسلیحات هسته ای خود را ندارد و می داند که با تسلیم این سلاح ها در واقع امنیت خود را فروخته است و بر همین اساس کره شمالی تنها در صورتی تسلیم های خود را نابود می کند که مطمئن باشد، تهدیدی متوجه این کشور نیست و از طرفی تحریم ها سایه از سر اقتصاد این کشور بر می دارد.

سیدمحمد میرزا محمدزاده

پس از آن همه ما تظاهر می کنیم که اقتصاد چین، حداقل برای مدتی، مشکلات خطرناک ساختاری که بتواند بخشی از دنیا را وارد رکود اقتصادی کند، ندارد.

در واقع این بهترین کاری است که ما می توانیم انجام دهیم. در چند هفته گذشته یا حتی قبل از آن، از وقتی ایل در مورد ضعف اقتصاد در چین هشدار داد و عنوان کرد که این مسئله به رشد اقتصاد شرکت ضربه می زند، بازار سهام آمریکا موسوم به وال استریت و افراد در واشنگتن در حال مباحثه بر این موضوع هستند که آیا مشکلات داد و عنوان کرد که این مسئله به رشد اقتصاد شرکت ضربه می زند، بازار سهام آمریکا موسوم به وال استریت و افراد در واشنگتن در حال مباحثه بر این موضوع هستند که آیا مشکلات اقتصادی چین به صورت عمده ناشی از جنگ تجاری ترامپ است یا خیر؟ در واقع این طور نیست. برای همین همه ما در بازی تظاهر نقش پیدای می کنیم.

ساختار ایراد دارد

بهتر است ببینیم چین در چند سال گذشته چه برنامه هایی برای اقتصاد خود داشته است، برنامه هایی که این کشور را از اساس سرمایه گذاری می کند. این اقدام

به چین اجازه می دهد اقتصاد خود را به آمریکا شبیه کند، یعنی رشد اقتصاد خود را به پشتوانه قدرت خرید مشتریان ندارد.

اما حتی با وجود گذشت زمان طولانی، هنوز به این موضوع دست پیدا نکرده است. این موضوع بدان معناست که برای ادامه رشد اقتصاد، چین همچنان به سرمایه گذاری و مصرف خارجی وابستگی بالایی دارد؛ یا اینکه باید به توزیع اعتبارات بپردازد و اجازه دهد بدهی ها افزایش یابد، که البته راه دوم خطرناک است؛ هر چه بدهی در سیستم افزایش یابد، باید پول بیشتری برای بازپرداخت آن هزینه شود؛ در حالی که این پول می توانست به کارهای تولیدی اختصاص یابد.

هر چه بدهی افزایش یابد، رشد اقتصاد آهسته تر می شود تا زمانی که آنقدر کند می شود تا متوقف شود.

بر همین اساس از چند سال پیش، رهبران چین عنوان کردند که قصد دارند از سرعت ایجاد اعتبار بکاهند و به بانکداری سایه افسار بزنند. سال گذشته میلادی قرار بود ما شاهد

ثروتمندان میلیاردی در چین همچون چن هونگتیان، موسس گروه چئونگ کی، پیش بینی می کنند که مشکلات پیش روی چین بسیار بزرگ تر از چیزی باشد که انتظار می رود

محصول این اقدامات باشیم؛ اما محصولی به دست نیامد و از ماه ژوئن (خرداد-تیر ۹۶) اقتصاد به نفس نفس افتاد و به گفته لیند میلر، موسس مرکز تحقیقاتی چاپینا بیگ بوک، تنها شرکت های خصوصی دریافت وام خود را، آن هم نه برای مدت طولانی، کاهش دادند. لیند میلر در این رابطه به بیزینس اینسایدر گفت: نیمی از سال ۲۰۱۷، شرکت های خصوصی، استخدام ها، وام ها و سرمایه گذاری های خود را کاهش دادند. اما شرکت های دولتی همچنان با پر پدال وام گیری ها و قرض های خود فشردند و این کار را تا ابتدای سال ۲۰۱۸ ادامه دادند. بر همین

اساس کاهش رشد در سال ۲۰۱۸ غیر قابل اجتناب بود و این موضوع هیچ ربطی به اتفاقاتی که در اطراف جهان می افتاد و یا جنگ تجاری ترامپ، نداشت. اگر به رسانه های چینی مراجعه کنید، متوجه می شوید که این موضوع چیزی است که صاحبان تجارت همواره از آن عصبانی هستند. بسیاری از آن ها می اندیشند که باید کل بار اصلاح اعتباری چین را به دوش بکشند، در حالی که شرکت های دولتی تقریباً بخش عمده وام های این کشور را در اختیار دارند. بر اساس اعلام آژانس رتبه بندی اعتباری چین موسوم به چنگ شین، ۸۳ درصد از شرکت های خود که در باز پرداخت بدهی های خود از سال ۲۰۱۴ کوتاهی کرده اند، خصوصی هستند.

بر همین اساس ثروتمندان میلیاردی در چین همچون چن هونگتیان، موسس گروه چئونگ کی، پیش بینی می کنند که مشکلات پیش روی چین بسیار بزرگ تر از چیزی باشد که انتظار می رود. این جمله ای بود که وی در کلوب هارمونی، گروهی متشکل از بزرگ ترین و ثروتمندترین تجار چینی در شژن چین، عنوان کرد.

به نوشته روزنامه ساوت چاینا مورنینگ پست، چاپ چین، او در این مراسم گفت: زمستان بسیار سرد خواهد بود. دوست دارم که یکبار دیگر تأکید کنم. پیش بینی کردن کار سختی است، اما تمام آنچه که من می توانم بیان کنم این است که دشواری ها (برای شرکت های خصوصی) خیلی بزرگ تر از انتظارات مردم است. تمام کاری که جنگ تجاری ترامپ انجام داده، دامن زدن به این بحران بوده است. در یک مورد او با

جنگ تجاری، سرمایه گذاران خارجی را ترسانده است، چیزی که چین به آن نیاز دارد. سرمایه گذاری مستقیم خارجی چین از ۵۲٫۷ میلیارد دلار در سه ماهه دوم سال ۲۰۱۸ به ۲۵٫۲ میلیارد دلار در سه ماهه سوم رسید. میلر گفت: توافق تجاری چین و آمریکا در یکم مارس ۲۰۱۹ (دوم اسفند ۹۷) می تواند عدم اطمینان در ادامه سال ۲۰۱۹ را برطرف کند، اما این اقدام صرفاً زودتر شدن اوضاع

توافق تجاری چین و آمریکا در یکم مارس ۲۰۱۹ (دوم اسفند ۹۷) می تواند عدم اطمینان در ادامه سال ۲۰۱۹ را برطرف کند، اما این اقدام صرفاً زودتر شدن اوضاع جلوگیری می کند، اما الزاماً به بهبود اقتصاد کمکی نمی کند.

وارد بازی ماشو

بر همین اساس بهترین امید کوتاه مدت چین، پایان جنگ تجاری است. برای رسیدن به این اهداف سیاست گذاران سه گزینه پیشنهاد می کنند:

۱. چین به تقاضاهای ترامپ تن دهد و به صورت گسترده و شفاف مسیر اقتصاد خود را تغییر دهد. این روش در واقع پذیرش عمده شکست از سوی چین به شمار می رود.

۲. چین تظاهر کند که به تقاضاهای ترامپ تن داده است و ریسک یک جنگ تجاری دیگر در آینده را در صورت لورفتن بازی، به جان بخرد.

۳. زیر همه چیز بزند و منتظر یک رئیس جمهور دیگر و مهربان تر در آمریکا بماند. این گزینه خطر ترساندن یا ناصبوری سرمایه گذاران را در مورد آینده پیشرفت چین، به دنبال دارد؛ ضمن آنکه اقتصاد

چین در این مدت به طور قطع دوران سختی را خواهد داشت.

به طور مشخص تداوم تظاهر چین به اینکه اوضاع خوب است، برای بلندمدت مضر نیست؛ برای اساس مذاکره کنندگان تجاری به دنبال نقاط ضعف و بردهای پوشالی در مذاکرات آتی خواهند بود. از آنجا که وال استریت به بازگشت سریع پول و ثبات عشق می ورزد، دوست دارد که عبارت پایان جنگ تجاری را زودتر بشنود، که این می تواند سرمایه گذاری های زیادی را به چین سرازیر کند، اما از طرفی ترامپ دوست دارد همیشه برنده باشد و ممکن است بازی را با چین ادامه دهد.

را به گوشه ای برانید و با علم به اینکه همیشه این تاریکی راهی برای بازگشت پیدای می کند، همواره برای مقابله با افسردگی یا عصبانیت باید آمادگی داشته باشید.

برای بسیاری از افراد، بیماری روحی هرگز درمان نمی شود، با فراگیری تشخیص علائم اولیه، شما می توانید راه کار خود را برای عقب راندن علائم به کار گیرید.

زمانی دیوید کامرون، نخست وزیر انگلیس به دلیل طرح ایده سلامت روحی همگانی یا ایده اینکه سیاستمداران باید برای افزایش ثبات شادمانی ملت همچنان که برای افزایش تولید ناخالص ملی تلاش می کنند، مصمم باشند، مورد تمسخر قرار گرفت؛ اما چند سال بعد با واکنش دولت او به بحران مالی، ایده توسعه شادمانی به عنوان یک هدف سیاسی منطقی و جدی مورد توجه قرار گرفت.

باز کنند، بلکه آن ها معتقدند با درمان های بسیار متعارف و سطحی که در کنار این چنین فعالیت هایی داشته اند، از تشدید بیماری جلوگیری کرده اند و آن را تسکین داده اند. آن ها حتی قصد ندارند عنوان کنند که چیزی که برای آن ها جواب داده است، برای دیگران هم راه گشا باشد؛ بلکه تلاش دارند بیان کنند که راه هایی هست که می تواند شما را از مشکلاتتان دور کند؛ البته هر کسی که قصد دارد در پایان یک روز وحشتناک خودش را آرام کند، از اهمیت تحرک، رسیدگی به گل و گیاهان و یا بردن سنگ خانگی به پیاده روی در اطراف منزل آگاه است.

درواقع زمانی که شما با یک بیماری روحی مواجه می شوید، می دانید که باید راهی در زندگی تان باز کنید، راهی که جایی در زندگی آن را مسدود کرده بودید تا بتوانید تاریکی

«شادمانی همگانی» همتر از «تولید ناخالص ملی»

وسواس فکری و اغلب بیماری های سطح پایین اما مزمن خود پرده بر می دارند، در حالی که احتمالاً همیشه این مسائل در وجود همه ما بوده و از آن بی خبر هستیم.

درواقع ما چیزی که درون خود می بینیم را به عنوان امراض روحی قابل قبول می شناسیم؛ به طور مثال شاید شما با خواندن کتاب ریزریچر یک خانمی را ببینید که به صورت ارثی و آشکارا خوشبخت و مثبت و الهام بخش است، اما زندگی این خانم ۲۶ ساله آن چنان آسان نبوده است، مرد مورد علاقه او، کسی که او را به پختن برای غلبه بر مسائلش دعوت کرد، به دلیل سرطان مرد.

البته باید این موضوع را گفت که پختن و شنا کردن به هیچ وجه راهکار کلینیکی برای درمان افراد با مشکلات روحی نیست که آن ها بخواهند ماه ها برای درمان های پایه وقت خود را صرف این کارها کنند؛ یا حتی درمان اولیه برای کودکانی که به آن هایی توجهی شده و یا مورد سوءاستفاده قرار گرفته اند که ممکن است به دلیل عدم درمان مشکلات روحی بلندمدت پیدا کنند.

منصفانه اگر بگوییم، این افراد قصد ندارند که تظاهر کنند کسی می تواند با پختن، دویدن و یا شنا کردن راهش را فرای بیماری

ریمتی برایش ایجاد می کرد، پیاده روی های ضربدار برای نگه داشتن حس تاریک درونی در گوشه رینگ. کتاب خاطرات او موسوم به «راه برو» که نیمی از آن نامه عاشقانه به دویدن است و نیمی دیگر توضیح اینکه رنج کشیدن از عصبانیت چگونه است، به عنوان یکی از پر فروش ترین ها از لحظه انتشار به شمار می رود.

اولین ماه سال معمولاً به عنوان فصل کتاب های رژیم غذایی و عضویت باشگاه های ورزشی شناخته می شود، اما خب کتاب هایی هستند که در ماه های دیگر سال پر فروش می شوند و در مقایسه می توان از کتاب ایزابیل هاردمن یاد کرد که خاطرات او در مورد اینکه چگونه با شنا کردن در آب سرد توانست خود را در طبیعت جای دهد و به سلامت روحی خود کمک کند، قرار است در ماه های پایانی امسال منتشر شود.

تماایل به سمت سلامتی که ما را به سوی نرم افزارها و برنامه های ورزشی عجیب و غریب سوق داده بود، حالا به سمتی عمیق تر و البته به شکل قابل بحثی، صادقانه تر، پیش می برد. کسانی که اشتیاق بیشتری برای صحبت کردن از امراض روحی خود دارند، در واقع بیشتر از افسردگی، عصبانیت، اختلالات

مریم علامه زاده

وقتی الیزبیر بچر در بدترین شرایط روحی به سر می برد و روبروی روان پزشک خود سعی داشت توضیح دهد که چرا قصد داشته خود را زیر انبوس اندازد، ناگهان کمک از غیب رسید. مغز او به دنبال جور چین بود که او خود را به آن تحمیل کند، چیزی که بتواند وی را از افکار وحشتناکش نجات دهد؛ و این جور چین برای او چیزی نبود، جز اتفاق غیرمنتظره پختن کیک.

او از بیمارستان به خانه بازگشت و یکی برای خود پخت و از آن به بعد آشپزی برای وی موضوعی راهی بخش و ضد استرس بود. از دید او، عمل ریتمیک و قابل پیش بینی پختن وعده غذایی مراسمی برای تسکین خود بود، راهی نه برای درمان خشم مزمن وی، بلکه برای کنار آمدن با آن. حتی دستور پختی که بعدها عنوان کتاب آشپزی کاملاً نامتعارف الا موسوم به «مرغ نیمه شب» را ایده داد، نتیجه دراز کشیدن در کف اتاق در بعد از ظهر یکی از روزهای کسل کننده بود؛ به گونه ای که او حتی تصور نمی کرد بتواند از این حالت بلند شود. برای بلا مکی، راه کار غلبه به مشکلات، دویدن بود. با گذاشتن جلوی پای دیگر که